

SCÉNA PŘED TITULKY

Je tma. Všude panuje klid a ticho, narušované jen šploucháním vln o břeh, vzdáleným cinkáním sklenek šampaňského a občasnými útržky smíchu, které zachytí vánek. Agent se vynoří z vody a brodí se po pláži. Rozhlédne se kolem sebe, než ze sebe stáhne speciálně vyrobený gumový převlek, pod nímž se odhalí smoking, který má na sobě. Spatří svou spojku, která k němu přispěchá, pošeptá mu několik uspěchaných slov a pokropí ho několika kapkami brandy Hennessy – posledním detailem, který je potřeba k vytvoření dojmu opilého účastníka večírku. Připravený tak, jak jen může být, se agent rázně vydá směrem k přímořskému kasinu a představí se.

Diváci mají určitá očekávání, když se posadí ke sledování nebo čtení příběhů Jamese Bonda. Tajné mise, odvážné kaskadérské kousky, velké exploze a zlověstná spiknutí mohou být součástí jakéhokoli špionážního, thrillerového či akčního filmu. Na Bondovi je však něco jedinečného, něco, pro co sami filmaři vytvořili označení „bondovské“ (angl. *Bondian*). Neexistuje žádná jiná série, která by se jí vyrovnala. Tajný agent, který riskuje život při plavání nepřátelskými vodami, aby pronikl na území protivníka, oblečený do smokingu a s černým motýlkem, přesně odpovídá tomu, co byste očekávali od úvodní sekvence filmu o agentu 007. Právě takto se divákům představuje jeden z nejkoničtějších bondovských filmů, *Goldfinger*. A je to také skutečný život.

Muž ve večerním obleku, který si v úvodním odstavci stylově razil cestu směrem ke kasinu, byl Tazelaar, Pieter Tazelaar. Byl členem nizozemského odboje, vysazeným u pobřeží Scheveningenu v nacisty okupovaném Nizozemsku ve 4.35 ráno dne 23. listopadu 1940. Mise, loď, která ho tam dopravila, i gumový oblek, jenž udržel jeho smoking suchý, byly výsledkem příprav britské tajné služby.

Svět Jamese Bonda je fantazií plnou padouchů větších než život sám, dějových děr, kterými by se dalo proplout Strombergovým supertankerem, a automobilů nacpaných tolika vychytávkami, že by se s nimi nemělo dát vůbec jezdit. Bez určitého ukotvení v reálném světě, bez zrnka pravdy v samotném jádru či alespoň bez přiznání vazby na skutečnost, by se však snadno proměnil v absurdní parodii sebe sama.

Osobitý a léty prověřený recept dívek, bonmotů, zbraní a plánů na ovládnutí světa přilákala ke sledování bondovských filmů odhadem čtvrtinu až polovinu světové populace a ke čtení knih více než sto milionů lidí. Část potěšení ze sledování a čtení těchto příběhů spočívá v tom, že můžeme z pohodlí vlastního gauče prožívat vzrušující život zástupně, kochat se jejich leskem,

aniž bychom byli ohroženi nebezpečím, z něhož se náš fiktivní hrdina neustále snaží vyvázat.

V této knize budou chvíle, kdy budu o Bondovi a jeho světě psát, jako by byli skuteční. Některé čtenáře to bude dráždit, pro jiné to však bude zcela pochopitelné. Mnozí z nás snili o tom, že by žili Bondův vzrušující život, nebo uvažovali o tom, co bychom na jeho místě udělali my sami. Protože jsou však dobrodružství agenta 007 záměrně vystavěna ve zběsilém tempu, teprve poté, co knihu odložíme nebo na konci filmu vyklopýtáme z kina, můžeme popadnout dech a začít přemýšlet o tom, co se vlastně právě odehrálo.

Tato kniha je rozšířenou verzí oněch rozhovorů a úvah, které si vedeme po zhlédnutí bondovského filmu, vyprávěnou z pohledu fanouška i vědce. Film po filmu, ikonický moment po ikonickém momentu, zkoumá některé z mnoha ustálených motivů, které jsme si v bondovských dobrodružstvích oblíbili a které od nich očekáváme. A tak si narovnejme manžety, vezměme do ruky vodu, martini¹, skloňme hlaveň pistole dolů, naladíme se na lehce ironickou notu a vydejme se na naši misi: prozkoumat vědu Jamese Bonda.

¹ Poznámka nakladatelství: Slavným nápojem Jamese Bonda je Vesper Martini, koktejl spojený s hláškou „protřepat, nemíchat“, který obsahuje gin, vodu a aperitiv Lillet Blanc.